

¿POR QUÉ SE PRESENTAN los partidos a las elecciones sino quieren gobernar cuando tienen la oportunidad de hacerlo? Obviamente el llamado a gobernar es el que obtiene más votos, pero si éste desea hacerlo con comodidad, más que con estabilidad, y evitarse el pacto continuado con el consumo de tiempo que esto implica, aunque uno de los encantos de la democracia se halla en dedicar, cuando el elector así lo ha dispuesto, cuanto más tiempo mejor al pacto, pero al pacto sensato, maduro y en beneficio de toda la sociedad, incluso de los que no votan pudiéndolo hacer, busca una coalición con un segundo partido

que no tiene porqué ser el segundo con más escaños sino que puede ser el tercero o también el cuarto si con cualquiera de ellos puede constituir la mayoría que requiere aprobar una ley en el Parlament.

Si el segundo con más escaños, impone al primero 56 condiciones para apoyarle, algunas de ellas aparecen ante los ojos de los ciudadanos sólo sostenibles por partidos sin voluntad de gobierno a tenor de la actual situación global de la que nadie es ajeno, ese, el primero, debería acudir al tercero más votado y también al cuarto para comprobar cuántas condiciones no coincidentes con su programa le imponen éstos y quedarse con el que le imponga menos, probablemente siempre encontrará al que con dos o tres condiciones

le sería suficiente para entrar a formar parte del gobierno, 56 son excesivas, abusivas. Lo que no comprenden los ciudadanos es que al cuarto partido más votado ni tan siquiera se le invite para intentar que se integre en el gobierno, se le excluye sistemáticamente

dando la sensación de que los ciudadanos que lo votaron, fueron más de 471.000, conforman una historia aparte, quizá sean vistos como que todavía no han cumplimentado el trámite de jurar bandera. Durante la campaña se prometió un escrupuloso respeto a la democracia, pues bien, para ello si con el segundo con más escaños no hay manera de alcanzar el entente cordiale, habrá que intentarlo con el tercero y sino con el cuarto, lo que no se puede es empeñarse con el segundo y caer en el riesgo de que el primero pierda su personalidad intrínseca con el peligro que ello representa para sí mismo y para el sistema.



FELICITACIÓ DES DE LA FUNDACIÓ DEL BANC D'ALIMENTS

JOSEP M. PAGÈS | Mans Unides del VO

Aquesta setmana hem rebut una carta d'agraïment del Banc d'Aliments, per la col·laboració puntual dels voluntaris de Mans Unides del Vallès Oriental. Tot i que la nostra tasca està sempre adreçada al Tercer Món, diverses voluntàries i voluntaris col·laboren alhora amb les Càritas locals.

Malauradament ara tenim molts problemes a casa nostra i això ens va fer pensar en un gest solidari més ampli. Així doncs, els dies 30 de novembre i 1 de desembre, varem dedicar unes quantes hores a col·laborar amb "El Gran Recapte d'Aliments" a diversos establiments de la comarca i l'experiència i els resultats van ser molt positius. Repetirem.



EL HOSPITAL LIGERO DE GRANOLLERS, UNA FÁBULA DE NAVIDAD

DR. JUAN ROURE | Ex Dtor. Médico Policlínica del Vallès

Pese a los duros tiempos actuales, la Navidad es un ciclo diferente del año que, con una pincelada de magia, nos devuelve sin duda a la más tierna infancia. Es pues una época de angelitos, estrellitas, luces, cuentos y fábulas que como ésta, les voy a contar.

Resulta que un día el alcalde de un municipio convocó a sus mejores arquitectos y "rajolers" para hacer en complicidad de la consellera de Salut de turno, un Hospital Ligero en el centro de la ciudad, donde antes había existido una Policlínica. De entre todos, salió un listillo y avisado constructor que con mucho desparpajo y pocos escrúpulos les convenció para que se lo encargasen. El hospital que él diseñaría, dijo, iba a ser tan ligero y sutil que sería realmente mágico. Pero con una advertencia importante: no podría ser contemplado por los necios; sólo las personas honradas y honestas merecerían disfrutarlo. Y así lo convinieron.

Llegado el día señalado para su apertura, obviamente el solar estaba vacío. El alcalde y la exconsellera al no verlo se preguntaban -¿seremos necios?- y como por supuesto ninguno quería serlo más que el otro, se felicitaron mutuamente ante aquella maravilla y ligereza del "nuevo centro asistencial" observando con mirada altiva y severa la complacencia de sus directores-gerentes y regidores más serviles.

Todos aplaudieron y elogiaron el trabajo del perspicaz arquitecto aunque, por supuesto, nadie veía ningún hospital. Llegado a este punto se oyó la voz del "poble emprenyat" señalando aquel espacio vacío: "claro, si el hospital es... itan ligero que no existe!. Súbitamente el alcalde, la exconsellera y los pelotas perdiendo toda la confianza en ellos depositada, demostraron su verdadera incompetencia.

Las fábulas son composiciones literarias cortas en que los personajes casi siempre son animales que presentan características humanas, aunque en este caso bien podría ser al revés, y concluyen con una enseñanza. En este caso la moraleja bien pudiera ser que las razones que llevan a algunos llamados políticos de progreso a mentir son siempre las mismas; inseguridad, conveniencia, interés o sinvergüencería.



EL CATALÀ UNA ASSIGNATURA OPTATIVA?

JORDI OLIVÉ | Mollet del Vallès

Si decidim quedar-nos a Espanya, en paraules de Wert, ja sabem quina serà la primera espanyolització que patiran els nostres fills. El govern espanyol ataca la immersió lingüística i redueix el català a una assignatura optativa. El català serà relegat a quarta llengua i serà fins i tot possible obtenir el títol d'ESO i de Batxillerat

sense la necessitat d'examinar-se de català. Aquesta és la manera de demostrar com estimen Catalunya i de quina manera volen refer els ponts, que diuen, des de Catalunya hem trencat.

M'agradaria saber com defensaran aquesta nova llei els polítics que també es fan dir catalanistes i que també parlen de tercers vies i de refer els ponts amb Espanya. M'agradaria que la gent veiés que aquests que diuen que ens donen la mà, només ens donen cops de puny. M'agradaria que la gent reaccionés d'una punyetera vegada. M'agradaria que els polítics que ens haurien de governar els propers 4 anys vegin que l'única sortida és la independència i que tenim molta, però que molta pressa.

El problema no és només el català a l'escola, és el que paguem de més a Espanya, la falta d'inversions de l'estat que fa disminuir la nostra competitivitat, el no complir la llei quan no els interessa o l'ofegament econòmic que estan patint totes les administracions públiques i les petites i mitjanes empreses catalanes per esmentar només alguns exemples.

Espero que aquest darrer atac serveixi d'estímul per a crear un Govern fort, que canviï d'una vegada per totes, l'estratègia per respondre a aquests atacs i que avanci amb passes decidides cap a la independència de la forma més ràpida possible. Cal que la nostra societat, i sobretot la classe política en general, reaccionï decididament davant d'uns fets, que sense una resposta contundent, ens deixaran sense futur.



EL MÓN NO S'HA ACABAT

JOAN FOLGUERA I OBIOL | Grup Municipal ICV-EUIA de Parets del Vallès

Bé, si a hores d'ara esteu llegint aquest article, és que el món,... de moment, no s'ha acabat. Us volem desitjar a tots/es que tingueu unes bones festes i un pròsper any 2013, però també aportar algunes reflexions al respecte, vers aquestes dates tan especials, ja que són també moments especialment complexos per a molts, i cal tenir-ho present. Aquest darrers dies a Parets, s'han dut a terme un munt d'actes solidaris com la Gran Recapte pel Banc d'aliments, amb 12 tones d'aliments recollides o per recaptar diners per la Marató contra el Càncer de TV3, entre d'altres...

Activitats dutes a terme per part de voluntaris, escoles, entitats socials, culturals i esportives del nostre municipi, amb gran èxit i molta participació per part de tots vosaltres. No, lamentablement, no seran unes "Bones festes" per a tothom, i tots ho sabem, però a Parets, se'ns dubte, seran millor per a molts més, gràcies a tots vosaltres.

Hem demostrat ser un poble solidari, un poble implicat amb els problemes socials que ens afecten a tots, un poble proper... als que més ho necessiten. Us animem a continuar. A estar al costat dels que més pateixen. Al costat dels més febles i al costat també dels més petits, que cada any desitgen amb il·lusió, també aquest, rebre les seves joguines. Però us animem a fer més. No només per aquestes dates, si no tots i cadascun dels dies de l'any. Perquè vivim moments socialment complexos per a molts. Sí, és temps d' ésser solidaris. Però la solidaritat no és només un gest o una paraula, és també una actitud, no hi ha prou en aixecar el més feble, després, cal sostenir-lo també. Ara més que mai cal estar units, no només per estar junts, si no per fer quelcom plegats, per canviar la realitat dels que més ho necessiten. Us animem a seguir fent possible, que aquestes, siguin unes Bones festes i que el proper any 2013 sigui millor,... per a tots! De nou disculpes pel titular utilitzat, però si heu arribat fins aquí en la lectura, l'objectiu s'ha aconseguit. Ara sí, Bones festes i felicitat a tots!

Cartas al director

Envíe sus cartas a redaccion@revistadelvalles.com

